



JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget  
Retsudvalget  
Christiansborg  
1240 København K

Dato: 23. november 2011  
Kontor: Politikontoret  
Sagsbeh: Anne Berg Mansfeld-  
Giese  
Sagsnr.: 2011-0030-0371  
Dok.: 269949

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 27 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 13. oktober 2011. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Morten Bødskov

/

Carsten Madsen

Slotsholmsgade 10  
1216 København K.

Telefon 7226 8400  
Telefax 3393 3510

[www.justitsministeriet.dk](http://www.justitsministeriet.dk)  
[jm@jm.dk](mailto:jm@jm.dk)

## Spørgsmål nr. 27 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren bedes redegøre for det forhold, at en del drabssager ikke opklares, fordi de f.eks. betragtes som selvmordssager, herunder en redegørelsen for myndighedernes procedure, når en person dør uden vidner, jf. artiklen "Drab lukkes som selvmord" i B.T. den 10. oktober 2011, 1. sektion side 4.”

### Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

1. Rigspolitiet kan oplyse, at det følger af sundhedslovens § 178, stk. 1, at ligsyn foretages af en læge til afgørelse af, om dødsfald er indtrådt. Ved ligsyn skal dødstejn iagttages, og døds måde og dødsårsag så vidt muligt fastslås. Ligsynet skal sikre, at der ved ethvert dødsfald foretages en undersøgelse til konstatering af, at døden er indtrådt, at afdødes identitet er fastslået, og at der i tilfælde, hvor der kan være mistanke om, at der ikke foreligger en naturlig død (sygdom eller alderdom), sker en nærmere undersøgelse af omstændighederne ved dødsfaldet.

Det følger endvidere af sundhedslovens § 179, at den læge, der tilkaldes i anledning af dødsfald, i visse nærmere angivne tilfælde skal afgive indberetning til politiet. En sådan indberetning skal således bl.a. afgives, når dødsfaldet skyldes et strafbart forhold, selvmord eller ulykkestilfælde (nr. 1), når en person findes død (nr. 2), når døden er indtrådt pludseligt og ikke er forudset af lægefaglige grunde (nr. 3), og når det i øvrigt ikke med sikkerhed kan udelukkes, at dødsfaldet skyldes et strafbart forhold, selvmord eller ulykkestilfælde, eller dødsfaldet af andre grunde skønnes at kunne have politimæssig interesse (nr. 7).

I de tilfælde, der er omfattet af sundhedslovens § 179, iværksættes der i henhold til sundhedslovens § 180 som udgangspunkt et retslægeligt ligsyn. Retslægeligt ligsyn kan dog undlades i visse tilfælde, jf. sundhedslovens § 180, stk. 2, nr. 1-4.

Der skal herefter altid iværksættes retslægeligt ligsyn, hvis der foreligger mistanke om enten selvmord eller et strafbart forhold.

Det følger af sundhedslovens §§ 181 og 182, at det er politiet og embedslægen i forening, der foretager det retslægelige ligsyn, og at lægen på baggrund heraf udsteder en dødsattest.

Det følger endelig af sundhedslovens § 184, stk. 1, at der skal foretages en retslægelig obduktion, når dødsfaldet skyldes et strafbart forhold, eller muligheden heraf ikke med tilstrækkelig sikkerhed kan udelukkes, eller obduktion dog skønnes nødvendig for at hindre, at der senere kan opstå mistanke herom (nr. 1), når dødsårsagen i øvrigt ikke er fastslået med tilstrækkelig sikkerhed ved det retslægelige ligsyn (nr. 2), eller når dødsårsagen ikke er fastslået med tilstrækkelig sikkerhed ved det retslægelige ligsyn, og yderligere retsmedicinske undersøgelser af politimæssige grunde skønnes påkrævet (nr. 3).

Det er politiet, som i henhold til sundhedslovens § 185 træffer bestemmelse om foretagelse af en retslægelig obduktion.

Retslægelige obduktioner foretages af en statsobducent, en vicestatsobducent eller en af disse udpeget assistent. Det er statsobducenten eller vicestatsobducenten, der har det endelige ansvar for obduktionen og obduktionserklæringens affattelse samt for den senere afgivelse af supplerende og afsluttende erklæringer, jf. herved cirkulære nr. 11631 af 21. november 1995 om foretagelse af retslægelige ligsyn og obduktioner mv.

2. Der har i de seneste måneder, navnlig med udgangspunkt i enkelte konkrete sager, i medierne været rejst kritik af politiets behandling af selvmordssager. Der har i den forbindelse bl.a. været sat spørgsmålstegn ved, om antallet af retslægelige obduktioner i Danmark burde være højere ud fra en efterforskningsmæssig vurdering.

Rigspolitiet kan i den anledning oplyse, at der i politiet løbende er fokus på udvikling og kvalitetssikring af den politimæssige opgavevaretagelse og de politimæssige metodikker. På den baggrund og i lyset af den aktuelle debat har Rigspolitiet fundet anledning til at iværksætte en nærmere undersøgelse af dansk politis praksis i forbindelse med visitation af dødsfald, der anmeldes til og behandles af politiet i Danmark.

Rigspolitiet nedsætter derfor en arbejdsgruppe, der skal beskrive og analysere denne visitationspraksis.

Det er hensigten, at arbejdsgruppen skal udarbejde en rapport med en nærmere beskrivelse og analyse af politiets praksis fra modtagelsen af en anmeldelse om et dødsfald og frem til, at der træffes beslutning om retslægelig obduktion.

Grundlaget for arbejdsgruppens arbejde vil være:

- En beskrivelse af den relevante lovgivning og det regelsæt, der i øvrigt regulerer politiets myndighedsopgaver i forbindelse med dødsfald, som anmeldes til politiet.
- En beskrivelse af udviklingen inden for sagsområdet på grundlag af tilgængelige data.
- En beskrivelse og analyse af politiets aktuelle praksis på sagsområdet med fokus på de forhold, der har væsentlig indflydelse på kvaliteten af politiets visitation.
- Gennemførelse af en komparativ undersøgelse af lovgivning og statistik i de nordiske lande, der kan adressere dansk politis håndtering af anmeldelse om dødsfald.

Arbejdsgruppen kan som led i arbejdet fremkomme med anbefalinger til en styrkelse af politiets opgavevaretagelse på området.

Arbejdsgruppen vil blive sammensat af repræsentanter fra Rigspolitiet (formand), den overordnede anklagemyndighed, politikredsens øverste ledelse, den politifaglige chefgruppe i politikredsene, de retsmedicinske institutter og embedslægeinstitutionen. Arbejdsgruppen vil således være sammensat af personer med såvel politifaglige og anklagermæssige kompetencer som retsmedicinsk og sundhedsfaglig ekspertise.”